

Clavell rosat

Enyorant els nostres cants
va tornar la primavera,
tot colpint nostres portals:
sortiu! que l'amor no espera.

Barretina al cap, i al cor;
blanc clavell suspès al pit,
vers après, i la cançó
bategant fidel i amb delit:

*“Amb dolçor de malvasía,
fresca com un vi novell
una alegre melodia
porto jo: el teu donzell.
Tens l'encís d'una sirena
amb gallana i amb mitenes,
canta amb mi, nimfa morena,
nit als ulls i negres trenes.”*

Jo vaig alçar la cistella
Oferint ma blanca flor,
i els teus llavis de grosella
van respondre amb un petó.

Tot fonent-se en la besada
aquell clavell tornà a florir;
feliç poncella rosada,
de tu el roig; i el blanc, de mi.

Clavell rosat,
flor d'eterna primavera,
clavell rosat,
Dolç record del nostre amor,
clavell rosat!